

Policie České republiky

Praha, dne 29. října 2021

Datovou schránkou

Oznamovatel:

Pro Libertate – Institut práva a občanských svobod z.s.

Sídlo: Kozí 916/5, Staré Město, 110 00 Praha 1

IČO: 10986511

Za Institut:

JUDr. Tomáš Nielsen, předseda

(dále „oznamovatel“)

Trestní oznámení

I.

Oznamovatel podává tímto trestní oznámení na osobu Milana Kubka, nar. 13. 2. 1968 pro důvodné podezření, že se uvedená osoba mohla dopustit trestné činnosti spočívající ve spáchání trestného činu útisku dle § 177 odst. 3, trestného činu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 odst. 1 a 3 a podněcování k trestnému činu dle § 364 § zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „TZ“), a to v souvislosti s prohlášením Milana Kubka zveřejněném na webové stránce www.novinky.cz dne 29. 10. 2021 ve věci jím tvrzené nutnosti represivního zacházení s osobami neočkovanými proti koronaviru SARS-CoV-2.

II.

Skutkový stav:

1. Dne 29. října 2021 se Milan Kubek vyjádřil pro internetový zpravodajský portál www.novinky.cz k otázce zacházení s osobami neočkovanými proti nemoci covid-19 následovně:

*„Očekávám, že v budoucnosti bude očkování proti covidu povinné, protože už si nemůžeme dovolit příští rok další sezónu v podobném marasmu, do jakého se řítíme teď. **Než bude povinné, je třeba vyvíjet nátlak na neočkované, aby, když už ne dobrovolně, se aspoň pod tlakem naočkovat nechali.**“*

Milan Kubek tímto nepokrytě vyzval k nezákonnému nátlaku a represím (pojem „represe“ užívá v souvislosti s vyjádřením M. Kubka i sama redakce Novinek) vůči osobám neočkovaným, tedy vůči mnoha milionům osob v České republice.

2. Povinnost očkovat se proti nemoci covid-19 nikde v právním řádu České republiky stanovena není a dle prohlášení vrcholných představitelů vlády a jiných vedoucích zástupců exekutivy se ani o jejím zavedení neuvažuje.
3. Je vědeckými studiemi i kauzálně prokázáno, že očkování proti nemoci covid-19 neznamená, že by očkovaný nemohl touto nemocí onemocnět nebo dokonce nebyl jejím přenašečem.

Jediné, co lze z dosaženého omezeného výzkumu s jistou mírou naděje tvrdit, je pouze to, že očkovaný se aplikací předmětné vakcíny sám chrání proti možnému těžšímu průběhu onemocnění, nicméně však chrání toliko sebe a nikoli jakékoli další osoby.

4. Milan Kubek je jako prezident České lékařské komory veřejně známou osobností s významným vlivem na společenské dění v České republice. Pravidelně se v hromadných sdělovacích prostředcích vyjadřuje k otázkám souvisejícím s nemocí covid-19 a jeho názorům je veřejností věnována mimořádná pozornost.

Důkaz:

- <https://www.novinky.cz/koronavirus/clanek/ockovani-nakonec-stejne-bude-povinne-motivaci-mohou-byt-penize-tvrdi-kubek-40376406>

Pozn: K bodům 2 - 4 skutkových tvrzení oznamovatel důkazy neoznačuje, neboť jde o veřejně známé skutečnosti. V případě potřeby jsme ale připraveni doplnit je.

IV.

Právní kvalifikace:

A. § 177 trestního zákona

§ 177

Útisk

(1) *Kdo jiného nutí, zneužívá jeho tísně nebo závislosti, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.*

(2) *Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,*

a) *způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 značnou škodu, nebo*

b) *spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.*

- (3) *Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,*
- a) *způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu, nebo*
 - b) *spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.*

Pachatel tohoto trestného činu **útočí na svobodu rozhodování určité osoby a směřuje k tomu, aby takovou osobu přiměl k tomu, aby něco konala, něco opominula nebo něco trpěla**. Útisk je dokonán již v okamžiku, kdy pachatel poškozeného k něčemu nutí (zneužívaje jeho tísně nebo závislosti), tedy bez ohledu na to, zda poškozený reálně konal, opominul nebo trpěl to, k čemu jej pachatel nutil.

Objektem trestného činu útisku je svobodné rozhodování člověka. Předmětem útoku je jakákoli jiná osoba.

Objektivní stránka spočívá v nucení jiného, aby něco konal, opominul nebo trpěl, přičemž pachatel k tomu zneužívá závislosti nebo tísně takto donucovaného. K dokonání trestného činu útisku není nezbytné, aby poškozený skutečně vykonal, opominul nebo strpěl to, k čemu jej pachatel nutí, neboť útisk je předčasně dokonán již samotným nucením poškozeného (provedeným zneužíváním jeho tísně nebo závislosti).

Tísní se rozumí stav, byť přechodný, vyvolaný nepříznivými okolnostmi, které vedou k výraznému omezení volnosti v rozhodování. Tyto nepříznivé okolnosti se mohou týkat osobních, rodinných, majetkových, **zdravotních či jiných poměrů**, pro něž se utiskovaná osoba ocitá v těžkostech a nesnázích. **Není přitom rozhodné, jak se poškozená osoba do tohoto stavu dostala, zda si jej způsobila sama či k němu došlo pod vlivem okolností na ní nezávislých.**

O trestný čin útisku nejde, jestliže se někdo domáhá dovolenými prostředky, aby jiný konal, opominul nebo trpěl to, co je povinen. Represe, donucení, vyvíjení nátlaku k vynucení jednání, které je z hlediska zákona zcela dobrovolné, však dovolenými prostředky nepochybně nejsou a jsou zcela nezákonné.

Pachatelem trestného činu útisku může být jakákoli trestně odpovědná fyzická osoba, vyloučena není ani trestní odpovědnost právnických osob.

B. § 356 trestního zákona

§ 356

(1) Kdo veřejně podněcuje k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Stejně bude potrestán, kdo se spolčí nebo srotí k spáchání činu uvedeného v odstavci 1.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

- A.** *spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, **rozhlasem**, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo*
- B.** *účastní-li se aktivně takovým činem činnosti skupiny, organizace nebo sdružení, které hlásá diskriminaci, násilí nebo rasovou, etnickou, třídní, náboženskou nebo jinou nenávist.*

Podněcováním je třeba rozumět **projev, kterým pachatel zamýšlí vzbudit u jiných osob nenávist k některému národu, etnické skupině, rase, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob, anebo vyvolat jednání dalších osob vedoucí k omezování práv a svobod jejich příslušníků.** Nezáleží na formě projevu (ústní či písemná aj.). **Podněcování se může stát přímo, nepřímo i skrytě** (např. ironizování na účet skupiny osob). Projev, jehož obsahem je podněcování, může být učiněn i prostřednictvím tisku nebo jiného sdělovacího prostředku, může se tak dít i prostřednictvím počítačových sítí.

Trestný čin je dokonán již projevem, jehož obsahem je podněcování. K vyvolání nenávisti nebo k jednání směřujícímu k omezování práv a svobod příslušníků některého národa, etnické skupiny nebo rasy nemusí dojít. Podobně je tomu i u náboženství, třídy nebo jiné skupiny osob.

Výše uvedené prohlášení Milan Kubek navíc učinil veden zřejmou tendencí zdiskreditovat ústavním pořádkem garantovaná práva jednotlivců (dobrovolnost očkování proti nemoci covid-19), která zcela jednoznačně vyplývají z článku 31 Listiny základních práv a svobod (LZPS) zakotvujícího právo

jednotlivce na ochranu jeho vlastního zdraví, jež dále nachází svůj odraz i v článku 6 LZPS zakotvujícího právo jednotlivce na jeho vlastní život, a to včetně kvality tohoto jeho života, vyplývající zejména z ochrany základních lidských svobod a lidské důstojnosti. Je tedy zcela na svobodné vůli a rozhodnutí každého jednotlivce, zdali očkování proti nemoci covid-19 považuje za pro sebe nezbytné či důležité, či zda jej považuje za zbytečné či dokonce za zdraví ohrožující, jak je to za situace, kdy ani jedna z aplikovaných vakcín dokonce ještě není ani ve stadiu ukončení jejich klinického hodnocení a již vůbec ne ve stadiu jejich konečného schválení.

Lze tedy shrnout, že projev Milana Kubka naplnil všechny znaky skutkové podstaty uvedené v § 356 TZ.

C. § 364 trestního zákona

§ 364

Podněcování k trestnému činu

Kdo veřejně podněcuje k trestnému činu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Vyjádření Milana Kubka bylo nepochybně způsobilé vyvolat u jiných osob rovněž náladu nebo rozhodnutí spáchat trestný čin spočívající ve vydírání neočkovaných dle § 175 TZ, případně zločiny závažnější, jakým je mimořádně závažný zločin proti lidskosti v podobě diskriminace neočkovaných, jehož znaky jsou uvedeny v § 402 TZ.

Ustálená judikatura i právní praxe přitom výslovně připouští, že podněcování může být i nepřímé, kdy postačí např. i ironická kritika osob dodržujících zákony. Trestným činem, ke kterému se podněcuje, je kterýkoli trestný čin vymezený v trestním zákoníku, nezáleží na tom, zda jde o přečin, zločin či zvláště závažný zločin (srov. § 14 TZ). Trestný čin podněcování k trestnému činu **je dokonán projevem**, kterým chce pachatel takové rozhodnutí vzbudit. **Z hlediska naplnění skutkové podstaty je bezvýznamné, zda a s jakou odezvou se podněcování setkalo, tedy zda pachatel dosáhl sledovaného účelu. Nevyžaduje se, aby trestný čin, ke kterému pachatel podněcuje, byl skutečně spáchán. Podněcování je pojem širší než návod. Podněcovat lze i k individuálně neurčeným trestným činům a podněcování může být adresováno neurčitému okruhu osob.**

D. Hodnocení společenské nebezpečnosti skutků

Nelze přehlédnout, že pachatelé jednotlivých verbálních trestných činů (či jejich podporovatelé), spáchaných zejména v posledním období rozšíření nemoci covid-19, zlehčují svá protiprávní jednání tvrzením, že se jednalo o pouhou „polemiku“, „volnou úvahu“, či „názor“.

Toto nelze přijmout.

Verbální trestné činy, maskované „volnou úvahou“ či „názořem“ útočící na základní lidská práva a svobody nebyly v minulosti nikdy tolerovány. Naopak, byly státní mocí běžně postihovány, ať už se jednalo o verbální útoky směřující proti jednotlivým etnikům (spočívající např. v úvahách o nutnosti specifického sankčního zacházení s romskými spoluobčany), nebo proti jednotlivým skupinám osob (např. odlišné sexuální orientace). Z mnoha v minulosti řešených případů lze na tomto místě připomenout nedávný skutek, kterého se měl dopustit bývalý poslanec Jaroslav Škarka označením nedonošených dětí za „zřůdy“ (viz. https://www.lidovky.cz/domov/skarkuv-vyrok-o-predcasne-narozenych-detech-jako-nevyvinutych-zrudach-bude-resit-soud.A210617_113136_In_domov_ljk.). Tento široce medializovaný skutek Jaroslava Škarky je již dle veřejně dostupných informací v podobě odsuzujícího rozsudku pravomocně skončen.

Podstatně nebezpečnější je pak jakýkoliv pokus o segregaci a diskriminaci jednotlivých skupin s odkazem na „vědeckou predikci“ či „hypotézu“. Pokud se dopustí verbálních útoků osoba vnímaná veřejností jako „vědec“, je vysoká tendence ve společnosti toto její, byť by zcela protiprávní, jednání nejen vnímat jako opodstatněné, podložené a správné, ale vzbuzuje i připravenost se jím řídit a předestřené nezákonné návrhy, podněty a návody realizovat. Snad ani není nutné připomínat, že zprvu „vědecky“ se tvářící úvahy o rasových rozdílech, eugenice či o antagonismu společenských tříd vytvořily myšlenkovou a realizační základnu pro nejzrůdnější režimy dvacátého století, plodily nenávist a násilí a zanechaly za sebou desítky miliónů mrtvých. Akcelerací těchto událostí byla vždy určitá krize společnosti. Paralela s dnešní situací označovanou za celosvětovou pandemii je nepřehlédnutelná.

Oznamovatel je proto hluboce přesvědčen, že pokud nyní připustíme možnost protiprávních útoků na základní lidská práva a svobody, budeme je tolerovat či přehlížet a dopustíme nezákonné útoky na podstatnou část společnosti a její diskriminaci (tedy, dle Milana Kubky, těch „neočkovaných“), která jedná svobodně a plně v souladu s právem, nastupujeme opět na cestu spolehlivě vedoucí ke společenské katastrofě.

Skutek veřejně známého Milana Kubky, který je díky svému postavení v České lékařské komoře vnímán jako nezpochybnitelná autorita, do výše uvedeného zcela zapadá a má v dnešní velmi

INSTITUT PRÁVA
A OBČANSKÝCH SVOBOD

rozjitřené době zásadní potenciál způsobit na zákonem chráněných lidských svobodách a právech škody velkého rozsahu.

V.

Oznamovatel žádá, aby byl v souladu s ustanovením trestního řádu písemně v zákonné lhůtě 30 dnů vyrozuměn o učiněných opatřeních.

email: info@prolibertate.cz

mobil: +420 725 749 954

web: www.prolibertate.cz

Institut práva a občanských svobod, z.s.
Kozí 916/5, Staré Město, 110 00 Praha 1
IČO: 10986511
Spisová značka: L 75092 vedená u Městského soudu v Praze